

РЕШЕНИЕ

№ 828

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7177** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място] срещу решение № 20117001 от 05.05.2021г. по НАХД № 19041/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 102 състав, с което е отменено изцяло Наказателно постановление (НП) № 42-0000556 от 04.06.2019г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място]. С НП на осн. чл.96г, ал.1, предл.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.7б, ал.1, изр.1 от ЗАвтП. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна и моли да му бъдат присъдени разноски по делото за адвокатско възнаграждение. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно

легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. В допълнение следва да се отбележи, че след постановяване на оспореното в случая решение на СРС е прието Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия на Върховния административен съд. В него е възприето становището, че районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Предвид постановяването на това Тълкувателно решение след датата на оспореното в случая, не е налице основание за извод, различен от изложения от районния съд.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на ответника за разноски. Такива са направени в размерът на 480 лв. – хонорар за адвокат, платен съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20117001/05.05.2021г. по НАХД № 19041/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, [населено място], [улица], да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 480 (четирисотин и осемдесет лева - разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.